Tak jak co roku odbyły się w maju w Starej wsi rekolekcje zamknięte dla sodalisek i gości pod przewodnictwem O. Antoniewicza; brało w nich udział 29 pań. W sekcji eucharystycznej prowadzą nasze Sodaliski 2 krucjaty eucharystyczne dla dzieci i to we wsiach o ludności mięszanej polsko-ruskiej; jedna z nich założona przed 2-ma laty liczy już 60 członków — tak się rozwinęła mimo lokalnych trudności w swoich początkach. Dalej łączymy się modlitwą w kołach Komunji św. wynagradzającej i tworzymy podobne kółka we wsiach naszych. — Urządzamy adorację Przen. Sakramentu i Godzinę świętą. Przeważnie we wszystkich naszych wsiach urządzamy uroczyste I-sze Komunje św. dla dzieci szkolnych, przyjmujemy je śniadaniem — obdarowujemy książeczkami do modlitwy i upominkami.

Sodaliski opiekują się swemi Kościołami — piorą (w swoich domach) bieliznę kościelną — ołtarze ubierają kwiatami przed każdą niedzielą i świętem. W jednej wsi o mięszanej ludności powstał kościółek dzięki wybitnej pomocy naszej sodaliski na jej gruncie, ofiarowanym na ten cel i z jej materjału budowlanego; w dalszym ciągu stara się go wyposażyć w aparaty kościelne i urządzenia.

W sekcji Prasy rozpowszechniamy wśród ludzi wydawnictwa religijne jak: „Głosy Katolickie", „Posłańca Serca Jezus.", „Przewodnika Katolickiego", „Rycerza Niepokalanej", „Hostję", „Zjednoczenie", „Roczniki dzieła rozkrzewienia Wiary". — Abonujemy „Sodalisa", „Dwór Marji", „Szkołę Chrystusową".

W sekcji Pracy społecznej urządzałyśmy kursy oświatowe, kursy kroju, szycia, haftu; jedna z pań w ochronce przez siebie utrzymywanej od lat klikunastu ma stały wyrób koronek klockowych, który jest źródłem dochodu miejscowej ludności i cieszy się ogromnym popytem. Ta sama sodaliska zaprasza na wakacje Bursę rzemieślniczą ks. Kuznowicza z Krakowa — dając im mieszkanie i utrzymanie — na drugim folwarku przyjęła 40 dziewcząt delegatek z instruktorkami ze Związku Stowarz. Młodzieży Żeńskiej na Kursie przodowniczek i wakacjach społecznych.

Panie nasze utrzymują serdeczne stosunki z nauczycielstwem — pożyczają im książki, ułatwiają im ciężkie nieraz stosunki w zapadłych wsiach — dla dzieci szkolnych i pozaszkolnych urządzają półkolonje, co bardzo dodatnio wpływa na ludność po wsiach o narodowości mięszanej.

Sodaliski pracują w K. S. M. urządzając kursy oświatowe, konkursy przysp. rolniczego, hodowlane, rolnicze, wysyłają członków na kursy powiatowe — na rekolekcje zamknięte i kursy okręgowe przodowniczek i kursy A. K. Sodaliski należą do A. K. i 2 z nich są przewodniczącemi Stowarz. Kobiet w A. K.

Niektóre z pań należą do Nar. Org. Kobiet, T.S.L, — do Kół Ziemianek, Związków Ziemian, Tow. rolniczych i Strzelca. — Obecnie zabieramy się do tworzenia Kół Gospodyń we wsiach, uprzedzając w tem instruktorki rządowe.

Zakładają i prowadzą bibljoteki dla ludzi i robotników kopalnianych. — Na folwarkach swoich założyły świetlice dla służby i włościan.

Należące do Związku Koleż. Jazłowieckiego, wychowanki SS. Niepokalanek — a jest ich w Sodalicji Sanockiej kilkanaście — wspomagają ofiarnie placówki misyjne SS. Niepokalanek w Wileńskiem, powstałe ostatnio z inicjatywy X. B. Jałbrzykowskiego, a to w Głębokiem, Iljí, Wiśniewie; w jesieni powstanie Worożyn.

Aparaty kościelne w roku sprawozdawczym wykonane przez nasze Sodaliski wysłałyśmy do X. B. Szelążka w Łucku, a to: 4 ornaty, 1 sukienkę do Przen. Sakramentu, 3 bursy, 1 stułę, 4 obrusy lniane z klock. koronkami, 1 tuwalnię i 2 ornaty, 50 sztuk przyborów do kielicha. Wszystkie sodaliski opiekują się chorymi we wsiach swoich, niosąc im pomoc w lekach — swych biednych wspomagają bez różnicy narodowości.

Powodzią dotkniętym z. r. dopomagałyśmy wysyłając 90 klg. nasion — z odzieży 60 sztuk. Wszystkie nasze sodaliski należą do dzieła Rozkrzewienia Wiary. Odprawiły też jubileusz odkupienia. Reasumując skromną pracę naszej Sodalicji wyrażamy, gorącą chęć pozostania Strażą Chrystusową „honorową, konsekwentną i ofiarną" w myśl słów X. Kardynała Hlonda.

Helena Gniewosz.

20. Sprawozdanie

Sodalicji Pań Ziemi Tarnowskiej za rok 1934/35.

Postępując w dążeniu do urzeczywistnienia celu sodalicyjnego, pogłębiając życie wewnętrzne, w czem dopomagają nam corocznie rekolekcje zamknięte, nauki, duchowa opieka i kierownictwo naszego światłego Moderatora O. Rostworowskiego oraz czytanie dzieł religijnych, dostarczanych przez bibljotekę sodalicyjną, zawiązaną w okrężną a temsamem docierających do każdego dworu, Sodalicja nasza zaznaczyła swą działalność na zewnątrz w ubiegłym roku pracami następującemi:

1) Brałyśmy gremjalnie udział w Kongresie Eucharystycznym Diecezjalnym w Tarnowie.

2) Wszystkie z wyjątkiem tych, którym zdrowie i wiek na to nie pozwala, należymy do Akcji Katolickiej. Dwie z nas do zarządu Diec., inne do oddziałów parafjalnych Stow. Kobiet, lub Młodzieży Żeńskiej. Utworzyłyśmy rodzaj sekcji prasowej a należące do niej panie zobowiązały się dostarczać regularnie w oznaczonym czasie artykuły z dziedziny wychowawczej do pisma djecezjalnego A. K., co też dotrzymują.

3) Sekcja misyjna wysłała tego roku dla kościołów na Kresach nast. roboty: 6 ornatów, 2 stuły, 4 obrusy, 1 komżę, 2 alby, 42 sztuki drobnej bielizny kościelnej.

4) Dla Sodalicji Tarnowskiej rok ten był wyjątkowo ciężki z powodu powodzi, która dotknęła dużo naszych członkiń. Ale tu właśnie wykazały się owoce pracy i wartości wewnętrznych sodalisek, które nie tylko na duchu nie upadły mimo piętrzących się trudności, ale rozgrzane miłością Bożą i bliźniego, zapominając o sobie, innym spieszyły z ofiarną pomocą, biorąc dzieci powodzian do swych dworów, prowadząc kuchnie dla dożywiania dzieci, obejmując opiekę i nadzór nad ochronami utworzonemi przez powiatowe komitety w kilku miejscowościach, dostarczając wedle możności zboże, siano, lub drzewo, wreszcie szyjąc odzież i wspomagając komitet Ks. Biskupa.

Sodalicja nasza liczy obecnie 36 członkiń w tem 1 aspirantkę.

Teresa Dolańska
prezydentka

21. Sprawozdanie

Sodalicji Pań Ziemi Warszawskiej za rok 1934/35

W roku ubiegłym szeregi nasze zmiejszyły się niestety z 19 do 16 (Jedna z naszych pań wyjechała z kraju, 2 opuściły sodalicję z powodu choroby).

Zebrań odbyło się 4, tyleż zebrań wydziału. Rekolekcyj zamkniętych nie dało się urządzić, odprawiłyśmy więc rekolekcje pół-zamknięte w Warszawie u S. S. Dominikanek pod kierownictwem ks. Bogdanowicza ze Lwowa. Kryzys materjalny utrudniał także urządzenie rekolekcyj po domach prywatnych, trzy z naszych pań pomagały czynnie i finansowo w organizowaniu rekolekcyj parafjalnych dla ludu i inteligencji.

Sekcyj w naszej sodalicji jest dwie: Eucharystyczna i misyjna.

Panie, należące do Sekcji Eucharystycznej, przystępują conajmniej raz na miesiąc do Komunji św. wynagradzającej, dwie z nas codzienną Komunję św. przyjmują w duchu wynagrodzenia, do Straży Honorowej należy 5 pań, 4 prowadzą Krucjatę Eucharystyczną, 4 należą do adoracji nocnej według O. Mateo, 2 soda-